

Kendelse af 26. august 2010 (J.nr. 2010-0021517)

Afgift som følge af for sent indsendt årsrapport ikke eftergivet.

Årsregnskabslovens §§ 151 og 152.

(Marianne Fog Jørgensen, Finn L. Meyer og Steen Mejer)

Ved skrivelse af 16. marts 2010 har K som direktør i selskaberne ApS A, ApS B og ApS C klaget over, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved skrivelser af 12. marts 2010 har pålagt ham en afgift på 3.000 kr. for hvert af selskaberne for ikke rettidig indsendelse af selskabernes årsrapporter for perioden 1. juli 2008 til 30. juni 2009.

Sagens omstændigheder:

I klageskrivelsen af 16. marts 2010 har K anført:

”Som direktør for ovennævnte 3 selskaber anmoder jeg styrelsen om fritagelse for afgift for den af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen (E&S) påståede overskridelse af indsendelse af årsregnskaber for ovenstående selskaber.

Siden etablering af selskaberne har vi hvert år primo december modtaget regnskabsmaterialet for alle selskaber fra vort revisionselskab D / revisor E (revisor) pakket som altid således at der ligger en kuvert til E&S, én til SkatteCenter (SKAT) København og én til revisor selv. Nøjagtig samme forsendelse modtog vi også i december 2009, mere præcist modtog vi disse tirsdag den 8. december 2009. Som vanligt underskrev jeg alle dokumenter og havde kun det arbejde at lægge disse ned i de respektive frankererede kuverter.

Onsdag den 9. december postes alle 3 breve i en postkasse på hjørnet af Gl. Kongevej og Rathsmøllevej på Frederiksberg og dagen efter torsdag den 10. december modtager vi med posten 3 enslydende skrivelser til selskaberne fra E&S – ’Påkrav om indsendelse af årsrapport for 1.7.2008 til 30.6.2009’.

Da dette er foretaget som beskrevet og da årsrapporterne vil være inden udløb af fristen den 17.12.2009 noterer jeg blot afsendelsesdata på dokumenterne.

Jeg vedhæfter de følgebrev, jeg hver år sender til E&S, Skat og revisor – her fra 9. december 2009.

Jeg hører ikke noget fra revisor og tænker ikke mere på dette, hvilket jeg i øvrigt aldrig har gjort tidligere, da sagerne altid er i orden hos os.

Den 4. februar 2010 modtager jeg pludselig 3 enslydende skrivelser fra E&S til selskaberne vedr. ’Opløsning af (virk. nr.), (virk. navn) under tvangsopløsning’ med begrundelsen at E&S ikke havde modtaget selskabernes årsregnskaber!

Jeg ringer omgående til min revisor, som jeg ikke får kontakt med og derefter til E&S. Her taler jeg med F, som jeg forklarer situationen. Svar og anbefaling var, at man havde strammet reglerne i E&S fordi der var så mange, der ikke overholdt regler og deadlines og når E&S ikke modtog regnskaberne efter varslings så ’kørte’

tvangsopløsningsproceduren helt automatisk og kunne ikke stoppes ved en telefonopringning. Han anbefalede fremover at indsende materialet anbefalet eller aflevere det mod kvittering i Kampmannsgade 1. Da jeg vidste at det var afsendt – som vanligt til tiden – bad jeg ham undersøge, mens jeg var i telefonen, om der evt. var sket en fejl i E&S. Han så efter i E&S’ IT system men kunne kun se den status, som jeg nu selv havde fået brev om. Jeg meddelte ham, at SKAT og revisor havde fået tilsendt regnskaberne samtidig, og at ingen af dem havde rykket for regnskaberne, og antydede at det derfor evt. kunne være en fejl i E&S. Det blev afvist, at E&S kunne lave fejl og samtidig meddelte F, at E&S ikke havde noget samarbejde om dette med SKAT, så et bevis om SKAT’s modtagelse af regnskaberne ville ikke kunne hjælpe.

Jeg spurgte om det ikke kunne løses ubureaukratisk ved at jeg blot bad min revisor genindsende regnskaberne, men det ville iflg. F ikke løse problemstillingen nu processen var i gang. Jeg naturligvis var meget oprevet over situationen og følte at det var dybt uretfærdigt, når man har orden i sine sager – hvilket vi altid har – at der så ikke var en mulighed for en kulancebehandling. Jeg nævnte dette overfor F, som sagde at han godt kunne forstå det når han hørte hvordan jeg oplevede det. Han nævnte, at jeg var velkommen til at indsende en klage til E&S.

Herefter ringede jeg igen til min revisor og forelagde ham problemet. Han sagde – men checkede alligevel samtidig – at han havde fået de underskrevne regnskaber retur fra mig indgangsstemplet hos ham den 11. december 2010. Han

ville ringe og checke om SKAT også havde modtaget regnskaberne på samme tidspunkt i december 2009. Revisor foreslog herefter at han kontaktede E&S og forklarede dem situationen og forsøgte at få det løst ubureaukratisk. Efterfølgende fortalte han at E&S havde nævnt, at de havde ændret procedure og holdning til forsinkede indsendelser, som dette hørte under, da vi jo ikke havde afsendelsesbevis. Han havde også fået anbefalingen at sende regnskaber ind pr. anbefalet post, men kunne dertil kun sige, at han nu i 35 år havde indsendt tusindvis af regnskaber pr. alm. post og det havde ikke givet anledning til problemer. Revisorens check var imidlertid, at når han selv var indsender, så havde de styr på at modtage den sædvanlige kvittering fra E&S, hvilket jeg jo må erkende, at jeg denne gang ikke havde været opmærksom på ikke var kommet selvom jeg jo har fået kvitteringer i de forudgående år.

Revisor anbefalede derfor at jeg omgående søgte genoptagelse, da der – uanset hvor uretfærdigt det end var – ikke var nogen vej udenom. Jeg overgav imidlertid opgaven til revisor, som forberedte alt den næste uge og indsendte herefter omgående alt nødvendigt til E&S.

Den 15. februar modtager jeg 3 enslydende breve fra SKAT af den 10. februar til selskaberne. SKAT meddeler at selskaberne er under tvangsopløsning og de vedhæfter et nyt registreringsbevis. På forespørgsel meddeler revisor mig, at jeg intet skal gøre, da det løser sig, når E&S har fået ansøgning om genoptagelse og på ny modtaget regnskaberne.

Den 11. marts modtager jeg 3 enslydende breve fra Sø- og Handelsrettens skifteafdeling af 9. marts til selskaberne med overskriften 'Vedr. (selskab) under tvangsopløsning og (CVR.nr)' orienterede mig om at jeg skal møde i Sø- og Handelsrettens skifteafdeling onsdag den 14. april 2010 kl. 10 for at afgive vidneforklaring.

Jeg kontakter omgående min revisor og han meddeler mig følgende pr. mail:

Regnskaber og øvrige dokumenter er bekræftet modtaget i styrelsen den 26/2 og i dag 11/3 er det offentliggjort at alt er på plads. Sagsbehandleren har i dag skrevet til Sø- og Handelsretten så alt falder på plads en af de nærmeste dage. Se virk.dk og søg på selskaberne.

I går den 15. marts modtager jeg 3 enslydende breve af 12. marts til selskaberne fra E&S med gennemgang af historien om de ikke modtagne regnskaber osv. osv. vedhæftet hvert et girokort på 3000 kr. til mig personligt. De 3.000 kr. kaldes en afgift, men er efter min mening en straf for noget jeg ikke har begået, og det er derfor at jeg hermed og på det foreliggende grundlag og jfr. Årsregnskabslovens § 163, stk. 1, søger helt om at blive fritaget for denne strafafgift. Jeg føler at jeg har haft skriverier og opringtoner nok samt ikke mindst ekstraordinære udgifter til revisor for hans arbejde i sagen. Da jeg tillige mener at selskabernes størrelse og minimale aktiviteter/omfang på intet tidspunkt så længe jeg har været og er direktør har eller får brug for bevidst at trække indsendelsen af årsregnskaber, så håber jeg, at de samlede omstændigheder vil give grundlag for at Erhvervsankenævnet kan fritage mig for udstedte strafafgifter.
..."

Ved skrivelse af 30. marts 2010 har K yderligere anført:

"...

Jeg er fuldstændig uforståelig overfor den bureaukrati der lægges for dagen i et kuvert der ikke kom frem til Erhvervs- & Selskabsstyrelsen på trods af at både SKAT og revisor har modtaget forsendelserne postet samme dag fra samme postboks.

Ikke alene vokser 'sagens' agter, men foreløbig har det kostet mig 25.375 kr. – uden at jeg har nogen skyld i at kuverten ikke er leveret af postvæsenet eller registreret modtaget hos E & S:

1) 3 bøder a 3000 kr.	9.000 kr. (er personligt betalt af mig rettidigt, da jeg ikke har fået svar på, om min klage kunne gives opsættende virkning)
2) Klagebehandlingsgebyr	4.000 kr. (er personligt betalt af mig for at klagen kan behandles omgående)

3) 3 revisorregninger

a 4.125 kr. for genoptagelse 12.375 kr. (er personligt betalt af mig til revisor, da jeg ikke mener, at selskabet kan belastes, og da jeg ikke ved om det overhovedet er fradragsberettiget for selskabet)

Jeg må indrømme at jeg som retscaffen og loflydig borger, der har orden i sagerne og som altid har overholdt alle aftaler og tidsfrister hele mit liv (61 år i dag), er meget berørt af at blive straffet på denne måde og forstår slet ikke at alle instanserne involveret her ikke er udstyret med sund dømmekraft og konduite til at udgå at en 'fjer bliver til 5 høns' og at så mange mennesker pålægges så meget arbejde for sølle postbesørgelsesfejl – hvis E & S er ufejlbarlig!

For mig ville det være mere nærliggende at 'instanserne' 'går' efter de personer og selskaber, der bevidst ikke overholder reglerne. Det ville give meget mere mening.

Således håber jeg at personerne i Erhvervsankenævnet kan se fornuften heri og skelne mellem loflydige borgere og 'de andre'.

På forhånd tak for en fair behandling af min anke."

I anledning af klagen har Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i en redegørelse af 21. april 2010 udtalt:

"...

Sagens faktiske omstændigheder

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen pålagde den 12. marts 2010 K tre afgifter på hver 3.000 kr. som følge af, at årsrapporterne for 2008/09 for ApS A, ApS B og ApS C var blevet indsendt for sent.

Virksomhedernes årsrapporter skulle være Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i hænde senest den 30. november 2009. Den 7. december 2009 afsendte styrelsen tre påkravsbreve til virksomhedernes registrerede adresser med anmodning om at indsende årsrapporterne, så de var modtaget i styrelsen senest den 17. december 2009. Det fremgår af påkravsbrevet, at hvis årsrapporterne ikke var modtaget hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest den 17. december 2009, ville hvert ledelsesmedlem blive pålagt en afgift, når årsrapporterne for de tre virksomheder blev modtaget i styrelsen.

På grund af, at årsrapporten blev modtaget efter fristens udløb og efter påbegyndelsen af den 3. måned i henhold til fristen i påkravsbrevet af 7. december 2009, blev ledelsesmedlemmet i de tre ovennævnte virksomheder pålagt tre afgifter på hver 3.000 kr. – en afgift for hver virksomhed.

...

Sagens retlige omstændigheder

Efter årsregnskabslovens § 138, stk. 1, skal en virksomheds årsrapport indsendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, så den er modtaget i styrelsen uden ugrundet ophold efter godkendelsen og senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen eller anden myndighed kan ikke dispensere herfra.

Modtages årsrapporten ikke inden for fristen i § 138, sender styrelsen, jf. årsregnskabslovens § 150, et brev med påkrav til virksomhedens ledelse på virksomhedens adresse om at indsende årsrapporten. I påkravsbrevet angives en frist på 8 hverdage til indsendelse af årsrapporten.

Årsregnskabslovens § 151, stk. 1, indeholder en bestemmelse om en adfærdsregulerende afgift, der pålægges de enkelte medlemmer af virksomhedens bestyrelse, direktion eller lignende ansvarligt organ, såfremt årsregnskabet er modtaget efter udløbet af fristen på 8 hverdage efter påkravsbrevets datering.

I henhold til årsregnskabslovens § 152, stk. 1, kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen helt eller delvist fritage et ledelsesmedlem for betaling af en allerede pålagt afgift under ganske særlige omstændigheder. Fritagelsen er betinget af, at den pågældende kan godtgøre at have søgt at fremme indsendelsen, og at forsinkelsen derfor ikke kan lægges den pågældende til last.

I henhold til årsregnskabslovens § 152, stk. 2 fritager det ikke i sig selv et ledelsesmedlem for ansvar, hvis det

ansvarspådragende forhold er begået af virksomhedens ansatte, rådgivere eller lignende.

I henhold til årsregnskabslovens § 8, stk. 2, 3. pkt., har hvert enkelt ledelsesmedlem ansvar for, at årsrapporten, hvis revision er krævet, kan revideres og godkendes i tide.

Det fremgår ydermere af årsregnskabslovens § 8, stk. 2, 4. pkt., at hvert enkelt medlem af det øverste ledelsesorgan har ansvaret for, at årsrapporten indsendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden for de i årsregnskabsloven fastsatte frister.

Det fremgår desuden af indsendelsesbekendtgørelsens § 12, stk. 1, at når årsrapporten er modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, sender styrelsen automatisk en elektronisk udskrevet kvittering til indsenderen eller virksomheden.

Styrelsens udtalelse

Den godkendte og reviderede årsrapport for virksomheden for regnskabsåret 2008/09 skulle indsendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen uden ugrundet ophold efter godkendelsen på generalforsamlingen eller ved tilsvarende lovlig beslutning og skulle være modtaget i styrelsen senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning.

De tre virksomheders regnskabsår udløb den 30. juni 2009. Som følge heraf skulle virksomhedernes årsrapporter for regnskabsåret 2008/09 være modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest den 30. november 2009. I henhold til påkravsbrevet af 7. december 2009, skulle årsrapporten være styrelsen i hænde senest den 17. december 2009, såfremt ledelsesmedlemmet i de tre virksomheder ville undgå at blive pålagt afgift.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har imidlertid først modtaget årsrapporterne for de tre virksomheder den 25. februar 2010, hvilket var senere end datoen for undgåelse af afgift i styrelsens påkravsbrev. På denne baggrund pålagde styrelsen derfor afgift.

I henhold til årsregnskabslovens § 8, stk. 2, 3. og 4. pkt., har hvert enkelt ledelsesmedlem ansvar for, at virksomhedens årsrapport kan revideres og godkendes i tide, så årsrapporten kan indsendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden for den fastsatte frist.

Ifølge klager fremsendte han årsrapporterne for de tre virksomheder den 9. december 2009. Fremsendelsen af årsrapporterne krydsede således fremsendelsen af påkravsbrevene, idet klager angiver, at han modtog påkravsbrevene den 10. december 2009. Klager noterede sig således, at påkravsbrevene var modtaget, men idet han havde fremsendt årsrapporterne til styrelsen den foregående dag, foretog han sig ikke yderligere.

Klager angiver ydermere, at han ikke har været opmærksom på, om den sædvanlige kvittering fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen blev modtaget.

Styrelsen fremsender altid en kvittering til indsenderen, i dette tilfælde K, om at årsrapporten er modtaget i styrelsen. Klager har ingen kvittering modtaget om, at årsrapporterne for 2008/09 for de tre virksomheder skulle være modtaget i styrelsen i dagene efter den 9. december 2009.

Der er derfor først fremsendt tre kvitteringer til revisor den 26. februar 2010, da denne indsendte anmodningen om genoptagelse. Kvitteringerne vedrørende de tre virksomheder angiver, at årsrapporterne for 2008/09 er modtaget i styrelsen den 25. februar 2010.

Det er således vigtigt, at indsenderen reagerer, såfremt kvitteringen for, at årsrapporten er modtaget, ikke modtages. Det er ligeledes en mulighed at tjekke på www.cvr.dk, hvorvidt årsrapporterne for virksomhederne er blevet offentliggjort. Såfremt årsrapporterne ikke er offentliggjort nogle dage efter, at årsrapporten er fremsendt, så bør klager ligeledes reagere ved at kontakte Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Styrelsen finder på den baggrund ikke, at der i denne sag foreligger de i årsregnskabslovens § 152, stk. 1, ganske særlige omstændigheder, der kan begrunde, at ledelsesmedlemmet i de tre virksomheder skal fritages for de pålagte

afgifter på i alt 9.000 kr.”

K er ikke fremkommet med yderligere bemærkninger.

Ankenævnet udtaler:

Det fremgår af årsregnskabslovens § 152, stk. 1, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen under ganske særlige omstændigheder helt eller delvis kan fritage et ledelsesmedlem for betaling af afgift efter lovens § 151, hvis den pågældende kan godtgøre over for styrelsen, at han eller hun har søgt at fremme indsendelsen m.v., og at forsinkelsen derfor ikke kan lægges ham eller hende til last.

Af de specielle bemærkninger til årsregnskabslovens § 152 (lovforslag L 138/2000-01) fremgår blandt andet:

”Som eksempler på forhold, som ikke i sig selv fritager et ledelsesmedlem for afgift, kan nævnes følgende: at ledelsesmedlemmet ikke har fået kendskab til påkravsbrevet inden udløbet af påkravsfristen i lovforslagets § 150, stk. 2, på grund af virksomhedens eller ledelsesmedlemmets egne forhold (f.eks. på grund af ferie), at årsrapporten er blevet forsinket ved fremsendelse med posten (medmindre der kan fremlægges dokumentation fra postvæsenet for, at forsinkelsen skyldes postvæsenets fejl, f.eks. poststrejke)...”

Der findes herefter ikke på baggrund af klagers oplysninger i sagen, herunder om at han indsendte årsregnskaberne med posten den 9. december 2009, således at disse ”krydsede” påkravsskrivelserne, at foreligge sådanne ganske særlige omstændigheder som efter årsregnskabslovens § 152 kan danne grundlag for hel eller delvis eftergivelse af pålagte afgifter for ikke rettidig indsendelse af årsrapporterne.

Ankenævnet tiltræder derfor de af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved skrivelser af 12. marts 2010 pålagte afgifter til K.